

Regeringens proposition till Riksdagen med anledning av konvention nr 164 om hälsoskydd och sjukvård för sjömän, som godkänts vid den Internationella arbetskonferensen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition ingår ett förslag till godkännande av konvention nr 164, som Internationella arbetsorganisationen (ILO) antog vid sin allmänna konferens, Internationella arbetskonferensen år 1987.

Konvention nr 164 gäller hälsoskydd och sjukvård för sjömän. I konventionen finns stadganden om förfarandet när en sjöman insjuknar eller skadar sig, föreskrifter om skeppsapotekets innehåll, sjukvårdshandlingar som skall finnas på fartygen, utrustningen när lasten klassats som farlig, användningen av radio och satellit vid sjukdomsfall, besätt-

ningens förstahjälputbildning, fartygens sjukvårdsutrymmen och om de blanketter som används vid sjukdomsfall. Konventionen behandlar inte frågorna i anslutning till sjömännens sjukvård på ett heltäckande sätt. I konvention nr 165, som gäller social trygghet för sjömän, berörs sjukvården mera omfattande.

Den finländska lagstiftningen motsvarar konventionens föreskrifter. Sålunda föreligger inga lagstiftningshinder för ett godkännande av konventionen. Också praxis då det gäller ärenden som omfattas av konventionen motsvarar till väsentliga delar konventionens föreskrifter.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Ärendets beredning

Konvention (nr 164) om hälsoskydd och sjukvård för sjömän godkändes enhälligt vid den 74 arbetskonferensen i oktober 1987.

I enlighet med artikel 19 i ILO:s grundstadga förde regeringen konventionen till Riksdagen för behandling år 1989 (RP 28/1989 rd.). Regeringen framförde redan då till Riksdagen att denna skulle godkänna konvention nr 164. Riksdagen hann emellertid inte under valperioden i fråga slutbehandla regeringens proposition gällande detta ärende.

Vid utarbetandet av propositionen 28/1989 rd. begärdes utlåtanden om saken från social- och hälsovårdsministeriet, arbetarskyddsstyrelsen, Åbo regioninstitut för arbetshygien, Finlands Rederiförening, Ålands Redarförening, Finlands Sjömans-Union, Finlands Skeppsbe-fälsförbund, Finlands Maskinbefälsförbund,

sjömansservicebyrån och delegationens för sjömansärenden ILO-sektion.

Remissinstanserna ansåg då att inga hinder föreligger för ett godkännande av konventionen. Därefter har det inte skett några ändringar i vår lagstiftning vilka skulle ha påverkat godkännandet av konventionen.

ILO-delegationen och delegationen för sjömansärenden har förordat ett godkännande av konventionen.

2. Nuläget och konventionens betydelse

Konvention (nr 164) om hälsoskydd och sjukvård för sjömän godkändes enhälligt vid den 74 arbetskonferensen i oktober 1987. Den trädde internationellt i kraft 11.1.1991. Sammanlagt sex stater hade ratificerat konvention-

en 1.1.1993: Sverige, Spanien, Ungern, Slovakiska republiken, Tjeckiska republiken och Mexico.

Angående de angelägenheter som behandlas i konventionen finns i Finland stadganden närmast i följande författningar: lagen om företagshälsovård (743/78) och lagen (131/73) och förordningen (954/73) om tillsynen över arbetarskyddet, förordningen om läkarundersökning av sjömän (476/80), förordningen om besättningsens bostadsutrymmen ombord på fartyg (518/76), förordningen om transport av farliga ämnen på fartyg (357/80), förordningen om fartygsbemanning och fartygspersonalens behörighet (250/84), förordningen om kemikalie- och gastankfartyg (244/82), statsrådets beslut om arbetsmiljön på fartyg (417/81), sjöfartsstyrelsens beslut om skeppsapotek (23.9.1985), sjöfartsstyrelsens beslut om radio-medical (15.11.1977).

I Finland är det i regel arbetsgivaren som skall sköta om skydd i arbete. I fråga om företagshälsovården får sjömännen samma service som andra enligt lagen om företagshälsovård. Målet för företagshälsovården är att arbetet inte medför risk eller men för arbetstagarens hälsa.

Den nu aktuella konventionen behandlar inte frågorna i anslutning till sjömännens sjukvård på ett heltäckande sätt. I konvention nr

165, som gäller social trygghet för sjömän, berörs sjukvården mera omfattande. I konvention nr 164 regleras närmast tekniska detaljer i anslutning till medicinsk vård, t.ex. sjukvårdshandlingar som skall finnas på fartyget, medicinsk rådgivning som ges via radiostationer, fartygspersonalens utbildning i sjukvård och skeppsapotekets innehåll. I dessa saker motsvarar den finska praxisen i huvudsak konventionens föreskrifter, men det kan anses att precisering krävs i vissa smärre saker.

Europeiska gemenskapernas råd har 31.3.1992 utfärdat ett direktiv om minimihälsö- och säkerhetskraven för förbättrad sjukvård ombord på fartyg (92/29/EEG). Detta direktiv reglerar delvis samma frågor som konvention nr 164. Direktivet, som genom Gemensamma EES-kommitténs beslut har intagits som en del i EES-avtalet, innehåller endast bestämmelser som gäller miniminivån. Även ILO:s konventioner är till sin karaktär sådana handlingar som bestämmer miniminivån. De överlappande bestämmelserna i direktivet och konventionen är likartade, delvis t.o.m. likalydande. De innehåller inte varandra motsägande bestämmelser. Sålunda utgör direktivet inget hinder för godkännandet av ILO:s konvention, utan handlingarna kompletterar varandra på ett naturligt sätt.

DETALJMOTIVERING

1. Konventionens innehåll

Konventionen förutsätter att sjömännen skall garanteras hälsoskydd och sjukvård som beaktar deras yrke och arbetsförhållanden. Nivån på hälsoskyddet och sjukvården skall vara likadan som för arbetstagare i land. Sjömännen skall utan dröjsmål kunna besöka läkare i hamnar. Hälsoservicen skall vara gratis i enlighet med nationell lag och praxis. Dessutom bör speciell uppmärksamhet fästas vid förebyggande åtgärder, såsom utbildning i hälsofrågor och sjömännens eget deltagande i hälsovården (artikel 4).

Varje fartyg skall medföra ett behörigt skeppsapotek samt en sjukvårdshandledning för apotekets användning. Tiden mellan inspektionerna av skeppsapoteket får inte över-

stiga 12 månader. Läkemedlen skall etiketteras med generiska namn utöver produkternas fabriksnamn. På läkemedlen skall sista förbrukningsdagen nämnas (artikel 5). På fartyg som transporterar farliga laster skall i händelse av olyckor finnas den förstahjälpinstruktion som närmare definieras i punkt 6 i artikel 5 och tillräckligt med motmedel samt skyddsutrustning.

Myndigheterna skall se till att sådana medicinska specialister kan nås via radio eller satellit, som kan beakta skeppsarbetets särdrag. Denna medicinska rådgivning skall vara avgiftsfri för alla. Fartygen skall medföra en förteckning över var rådgivning kan fås (artikel 7).

Besättningsmännens medicinska utbildning indelas i olika grader. Alla sjömän skall i

samband med yrkesutbildningen få utbildning närmast av förstahjälpnatur. Mera omfattande medicinsk utbildning skall ges personer som sköter sjukvården i närtrafik och den mest omfattande utbildningen personer som svarar för sjukvården ombord på fartyg i oceantrafik. De personer som svarar för sjukvården ombord skall ges både praktisk och teoretisk utbildning för sin uppgift. Som lämpligt intervall mellan fortbildningskurserna anses fem år (artikel 9).

På fartyg som medför minst 100 sjömän och som är minst tre dagar till sjöss skall bland de anställda finnas en läkare (artikel 8). På fartyg med en bruttodräktighet av minst 500 ton där minst 15 sjömän arbetar skall det finnas en tillbörlig sjukhytt, i fall resan pågår mer än tre dygn utanför kusttrafiken (artikel 11).

Myndigheterna skall för sjömannens sjukjournaler utarbeta en blankett, med hjälp av vilken sjukdomsfallen kan bokföras och statistikföras. Uppgifterna skall bevaras som konfidentiella (artikel 12).

I slutet av konventionen finns ett förslag med karaktären av en rekommendation om effektivisering av det internationella samarbetet på området för hälsoskydd och sjukvård för sjömän (artikel 13).

2. Konventionens förhållande till finsk lagstiftning och nationell praxis

I artikel 4 i konventionen finns de allmänna principerna för hälsoskydd och sjukvård för sjömän. Det kan konstateras att den finska lagstiftningen harmoniserar med dem.

Enligt artikel 5 i konventionen skall ett fartyg medföra ett skeppsapotek vars innehåll beroende på fartygets storlek och andra egenskaper skall överensstämma med branschens internationella rekommendationer och myndigheternas föreskrifter vad beträffar kvalitet och kvantitet. Sjöfartsstyrelsen har genom sitt beslut 23.9.1985 reglerat apotekets innehåll. Sjöfartsstyrelsen har för avsikt att få beslutet att motsvara den senaste utvecklingen.

Enligt punkt 1 i artikel 5 i konventionen är ett skeppsapotek obligatoriskt på varje fartyg, på vilket konventionen är tillämplig. Enligt sjöfartsstyrelsens beslut skall det finnas ett skeppsapotek ombord på varje handelsfartyg som överstiger 10 meters längd. Då konventio-

nen gäller alla handelsfartyg som trafikerar till havs, täcker sjöfartsstyrelsens beslut alla fartyg som avses i konventionen.

I punkt 6 i artikeln förutsätts att de som är ombord på fartyget skall känna till när lasten eventuellt utgörs av ett farligt ämne och den skyddsutrustning som förutsätts om inte ämnet införts i Världshälsoorganisationens förstahjälpguide gällande olyckor i samband med hanteringen av farligt gods. I Finland har stadganden om saken getts genom förordningen om transport av farliga ämnen på fartyg (357/80), statsrådets beslut om arbetsmiljön på fartyg (417/81) och förordningen om kemikalie- och gastankfartyg (244/82). Genom stadgandena uppfylls kraven i punkt 6 i konventionen.

I artikel 6 i konventionen behandlas även fartygets sjukvårdshandledning. Alla fartyg skall ha en dylik av myndigheterna antagen handledning, där lekmän ges anvisningar om hur skeppsapoteket används och sjuka och skadade vårdas. Enligt 8 § i sjöfartsstyrelsens beslut skall det ombord på fartyget finnas en lämplig läkarbok eller ett instruktionshäfte. Den instruktionsbok som för närvarande används ombord på fartygen härstammar från år 1979. Sedan boken utkommit har lagarna och förordningarna om hälsoskydd och sjukvård ombord på fartyg ändrats väsentligt. Också i behandlingsmetoderna och läkemedlen har ändringar skett sedan 1979. Handledningen bör även innehålla internationella konventioner och rekommendationer om denna sak. Avsikten är att i samband med ratificeringen av konventionen förnya den instruktionsbok som nu används på fartygen. Detta förutsätter dock inte författningsändringar och utgör inte något hinder för ratificeringen av konventionen.

Artikel 7 i konventionen behandlar medicinsk rådgivning via radio eller satellit. Sjöfartsstyrelsen har gett anvisningar om användningen av denna s.k. radiomedical. Enligt denna ges råd i allmänhet av centralsjukhusen dit samtalen i regel kommer genom förmedling av kustradion. Vid centralsjukhusen finns inte sjömansläkare som på det sätt som förutsätts i punkt 5 i artikel 7 skulle ha fått undervisning om sjömannens arbetsförhållanden och sjukvårdsmöjligheterna ombord på fartyg. Avsikten är att kontinuerligt öka de jourhavande läkarnas kunskaper i dessa saker.

I artikeln förutsätts också att alla fartyg skall medföra förteckningar över de radiostationer eller kuststationer genom vilka medicinsk råd-

givning kan erhållas via radio eller satellit, beroende på om fartyget är utrustat med radioanläggning eller ett system för satellitkommunikation. Ombord på finska fartyg finns inga sådana förteckningar som skulle vara a jour. Också användningen av radiomedical och tillämpningen av signaleringskoderna måste bli effektivare för att villkoret i punkt 4 i artikel 7 skall uppfyllas.

Enligt artikel 8 i konventionen skall fartyg som medför minst 100 sjömän och vanligen är sysselsatta i internationella resor av mer än tre dygns varaktighet medföra en läkare. För närvarande finns inga sådana finska fartyg. Enligt 21 § förordningen om fartygsbemannning och fartygspersonalens behörighet (250/84) skall på passagerarfartyg i fjärrtrafik finnas både en läkare och en sjukskötare. I detta stycke föreligger inget hinder för en ratificering av konventionen.

I artikel 9 i konventionen ges detaljerade anvisningar om utbildningen för de besättningsmedlemmar som ser till sjukvården och läkemedlen men som inte är läkare. Ombord på finska fartyg ansvarar befälhavaren eller, som hans befullmäktigade, en annan person, som oftast är förste styrman för den medicinska vården. I samband med yrkesutbildningen får de som hör till besättningen, styrmännen och befälhavarna medicinsk utbildning som varierar något till innehållet mellan de olika studieorterna.

Efter yrkesutbildningen svarar Åbo regioninstitut för arbetshygien för sjömännens medicinska vidareutbildning i Finland. Utbildningen är frivillig och avgiftsbelagd för deltagarna. Folkpensionsanstalten räknar att kurserna hör till utbildningen i företagshälsovård och ersätter den allmänna andelen enligt ersättningsgrunderna för kostnader för företagshälsovård av kursutgifterna. Innehållsmässigt motsvarar kurserna vid Åbo regioninstitut för arbetshygien väl internationella rekommendationer.

Utbildning av det slag som ges vid Åbo regioninstitut för arbetshygien bör i samband med ratificeringen av konventionen börja utgöra en del av sjömännens obligatoriska vidareutbildning, eftersom konventionen förutsätter repetitionskurser med fem års intervaller. Motsvarande skyldighet ingår också i artikel 5 i EG:s direktiv (92/29/EEG). Grund- och först-hjälputbildningen för finska sjömän är tillräcklig som den är.

Enligt artikel 10 i konventionen skall alla

fartyg, där så kan ske, ge medicinsk assistans åt dem som behöver det. I Finland finns ingen uttrycklig föreskrift om en sådan skyldighet. I 13 § 21 kap. strafflagen har underlåtande att ge hjälp kriminaliserats, när någon är i verklig livsfara. Saken tangerar föreskrifterna i lagen om sjöräddningstjänst (628/82), enligt vilka var och en på anfordran av kommandören för sjöbevakningssektionen skall ge olika slags hjälp och förmedla nödanmälan också utan anfordran.

I artikel 11 i konventionen sägs vilka slags fartyg som skall ha sjukhytter. Under nästan samma förutsättningar stadgas att sjukhytt är obligatorisk också i 23 § förordningen om besättningens bostadsutrymmen ombord på fartyg (518/76). I artikeln finns dessutom närmare anvisningar om planeringen av sjukhytten, och härvid kan konstateras att de finska normerna motsvarar konventionen.

I artikel 12 i konventionen förutsätts att myndigheterna godkänner ett särskilt formulär som modell för sjömännens sjukjournal. Avsikten med formuläret är att i synnerhet underlätta utbyte av information mellan fartyget och land i fall av sjukdom eller skada. I Finland finns det social- och hälsovårdsministeriets formulär för sjömansläkarundersökning där uppgifter om sjömännens hälsotillstånd vid första och förnyade läkarundersökningar samlas.

Sammanfattningsvis kan konstateras att det inte föreligger några hinder för en ratificering av konvention nr 164 och inga författningsändringar behövs. De nödvändiga ändringarna i praktiken ansluter sig till fartygens sjukvårdshandledning, kunskaperna om fartygsförhållandena hos läkare som ger råd med hjälp av radio och satellit, undervisningen om användningen av radiomedical och tillämpningen av signaleringskoder och till sjömännens medicinska vidareutbildning. Beträffande dessa kommer regeringen att vidta nödvändiga åtgärder.

3. Förhållandet till den europeiska integrationsutvecklingen

Europeiska gemenskapernas råd har 31.1. 1992 utfärdat ett direktiv om minimihäls- och säkerhetskraven för förbättrad sjukvård ombord på fartyg (92/29/EEG). Detta direktiv reglerar delvis samma frågor som konvention

nr 164. Med stöd av artikel 67 i EES-avtalet har direktivet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut intagits som en del i detta avtal i samband med det s.k. EES-tilläggspaketet. Direktivet har utfärdats med stöd av artikel 118 a i Romfördraget och medlemsländerna bör före 31.12.1994 verkställa de åtgärder som direktivet förutsätter. I artikel 118 punkt 3 konstateras att de bestämmelser som givits med stöd av denna artikel inte hindrar medlemsländerna att bibehålla eller verkställa stramare åtgärder gällande arbetarskyddet, ifall dessa harmoniserar med Romfördraget. Också artikel 67.1 i EES-avtalet konstaterar att de med stöd därav godtagbara bestämmelserna innehåller minimikrav som inte hindrar de avtalslutande staterna att bibehålla eller verkställa stramare åtgärder gällande arbetarskyddet, ifall dessa harmoniserar med EES-avtalet. Även ILO:s konventioner är till sin karaktär sådana handlingar som bestämmer miniminivån. Denna princip, som gäller alla ILO:s konventioner, har inskrivits bland annat i artikel 19 punkt 8 i ILO:s grundstadga.

Ovannämnda direktiv omfattar bestämmelser om bland annat skeppsapotekets innehåll, medicinsk utrustning, sjukhytter, läkartjänster, besättningsmännens medicinska utbildning och medicinsk rådgivning via radio. Direktivets och konventionens bestämmelser om frågor som ingår i bägge handlingarna är likartade, delvis t.o.m. likalydande. I artikel 3 i ILO:s konvention konstateras att varje medlemsstat genom nationella lagar eller bestämmelser bör göra redarna ansvariga för att fartygens sanitära och hygieniska förhållanden är i behörigt skick. Också i EG:s direktiv stadgas om motsvarande skyldigheter för fartygets redare. I direktivet har redaren emellertid definierats på så sätt att man därmed avser fartygets registrerade ägare, såvida fartyget inte uthyrts eller såvida det med stöd av rederibolagets skötselavtal inte sköts antingen helt eller delvis av en fysisk eller

juridisk person. I sistnämnda fall anses vid behov uthyraren eller den fysiska eller juridiska person som sköter fartyget vara redaren. I Finland stadgas att dessa skyldigheter hör till arbetsgivaren, som kan anses som den redare som avses enligt definitionen i EG:s direktiv. Även vid tolkningen av ILO:s konvention bör redaren definieras i vid bemärkelse i enlighet med EG:s direktiv. Eftersom direktivet inte innehåller bestämmelser som strider mot ILO:s konvention, utgör direktivet inget hinder för godkännandet av ILO:s konvention.

4. Ikraftträdande och uppsägning av konventionen

För de medlemsstater som ratificerar konventionen träder den i kraft 12 månader efter den dag då ILO:s generaldirektör registrerat ratificeringen.

En medlemsstat kan säga upp en konvention den ratificerat sedan 10 år förflutit från den dag då konventionen internationellt trätt i kraft och därefter vid utgången av varje tioårsperiod.

5. Behandling av konventionen i riksdagen

I konvention nr 164 ingår inte några bestämmelser som strider mot gällande lagstiftning eller som förutsätter lagstiftningsåtgärder.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 33 § regeringsformen föreslås,

att Riksdagen skall godkänna Internationella arbetsorganisationens konvention (nr 164) om hälsoskydd och sjukvård för sjömän, godkänd vid Internationella arbetskonferensen i Genève den 8 oktober 1987.

Helsingfors den 27 maj 1994

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Arbetsminister Ilkka Kanerva

*(Svensk översättning)**Bilaga***KONVENTION****(nr 164)****om hälsoskydd och sjukvård för sjömän**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 24 september 1987 till sitt sjuttiofjärde möte,

som beaktar bestämmelserna i 1946 års konvention om läkarundersökning av sjömän, 1949 års konvention angående besättningens bostäder å fartyg (reviderad), 1970 års konvention angående besättningens bostäder å fartyg (tilläggsbestämmelser), 1958 års rekommendation om skeppsapotek, 1958 års rekommendation om medicinsk rådgivning till sjöss, 1970 års konvention och rekommendation om förebyggande av yrkesskador för sjöfolk,

som beaktar bestämmelserna i 1978 års internationella konvention om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning vad gäller sjukvårdsutbildning i händelse av olyckor eller sjukdomar som kan inträffa ombord på fartyg,

som beaktar att det för framgång med åtgärder på området hälsoskydd och sjukvård för sjömän är viktigt att nära samarbete upprätthålls mellan Internationella arbetsorganisationen, Internationella sjöfartsorganisationen samt Världshälsoorganisationen inom dessa organisationers respektive verksamhetsområden,

som beaktar att följande normer har utarbetats i enlighet därmed i samarbete med Internationella sjöfartsorganisationen och Världshälsoorganisationen och att avsikten är att söka fortsatt samarbete med dessa organisationer vid tillämpningen av dessa normer,

som beslutat anta vissa förslag angående

CONVENTION**(No 164)****concernant la protection de la santé et les soins médicaux des gens de mer**

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 24 septembre 1987, en sa soixantequatorzième session;

Notant les dispositions de la convention sur l'examen médical des gens de mer, 1946; de la convention sur le logement des équipages (révisée), 1949; de la convention sur le logement des équipages (dispositions complémentaires), 1970; de la recommandation sur les pharmacies de bord, 1958; de la recommandation sur les consultations médicales en mer, 1958, et de la convention et de la recommandation sur la prévention des accidents (gens de mer), 1970;

Notant les termes de la convention internationale de 1978 sur les normes de formation des gens de mer, de délivrance des brevets et de veille en ce qui concerne la formation relative au secours médical en cas d'accident ou de maladie pouvant survenir à bord,

Notant que, pour le succès de l'action entreprise dans le domaine de la protection de la santé et des soins médicaux pour les gens de mer, il importe qu'une étroite coopération soit maintenue, dans leurs domaines respectifs, entre l'Organisation internationale du Travail, l'Organisation maritime internationale et l'Organisation mondiale de la santé;

Notant que les normes qui suivent ont en conséquence été élaborées avec la coopération de l'Organisation maritime internationale et de l'Organisation mondiale de la santé, et qu'il est prévu de poursuivre la coopération avec ces organisations en ce qui concerne l'application de ces normes;

Après avoir décidé d'adopter diverses propo-

hälsoskydd och sjukvård för sjömän, vilken fråga är den fjärde punkten på mötets dagordning, och

som fastställt att dessa förslag skall ta formen av en internationell konvention,

antar denna den åttonde dagen i oktober månad nittonhundraåttiosju följande konvention, som kan kallas 1987 års konvention om hälsoskydd och sjukvård för sjömän.

Artikel 1

1. Denna konvention är tillämplig på varje sjögående fartyg, vare sig i offentlig eller privat ägo, som är registrerat inom en medlemsstats territorium för vilket konventionen är i kraft, och som normalt är sysselsatt i handelssjöfart.

2. I den utsträckning det bedöms vara görligt skall behörig myndighet, efter samråd med fiskerinäringens och yrkesfiskarnas representativa organisationer, tillämpa bestämmelserna i denna konvention på yrkesfiske till havs.

3. Om det råder tvekan om huruvida fartyg skall anses som sysselsatt i handelssjöfart eller yrkesfiske till havs vid tillämpningen av denna konvention, skall frågan avgöras av behörig myndighet efter samråd med de redareorganisationer och organisationer för sjöfolk och yrkesfiskare som berörs.

4. I denna konvention avses med "sjöman" varje person som är anställd i någon befattning ombord på ett sjögående fartyg, på vilket denna konvention är tillämplig.

Artikel 2

Denna konvention skall ges verkan genom nationella lagar eller föreskrifter, kollektivavtal, arbetsregler, skiljedom eller domstolsavgöranden eller på annat sätt, som är lämpligt med hänsyn till nationella förhållanden.

Artikel 3

Varje medlemsstat skall genom nationella lagar eller föreskrifter göra redarna ansvariga för att fartygens sanitära och hygieniska förhållanden är tillfredsställande.

sitions relatives à la protection de la santé et aux soins médicaux pour les gens de mer, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

Adopte, ce huitième jour d'octobre mil neuf cent quatre-vingt-sept, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur la protection de la santé et les soins médicaux (gens de mer), 1987.

Article 1

1. La présente convention s'applique à tout navire de mer, de propriété publique ou privée, qui est immatriculé dans le territoire de tout Membre pour lequel la convention est en vigueur et qui est normalement affecté à la navigation maritime commerciale.

2. Dans la mesure où, après consultation des organisations représentatives d'armateurs à la pêche et de pêcheurs, l'autorité compétente considère que cela est réalisable, elle doit appliquer les dispositions de la présente convention à la pêche maritime commerciale.

3. En cas de doute sur la question de savoir si un navire doit être considéré comme affecté à la navigation maritime commerciale ou à la pêche maritime commerciale aux fins de la présente convention, la question doit être réglée par l'autorité compétente après consultation des organisations d'armateurs, de marins et de pêcheurs intéressées.

4. aux fins de la présente convention, les expressions "gens de mer" ou "marin" désignent les personnes employées, à quelque titre que ce soit, à bord d'un navire de mer auquel la convention s'applique.

Article 2

Il doit être donné effet à la présente convention par voie de législation nationale, de conventions collectives, de règlements intérieurs, de sentences arbitrales ou de décisions judiciaires, ou par tout autre moyen adapté aux conditions nationales.

Article 3

Tout Membre doit, par voie de législation nationale, prévoir que les armateurs auront la responsabilité de veiller à ce que les navires soient tenus dans des conditions sanitaires et hygiéniques adéquates.

Artikel 4

Varje medlemsstat skall säkerställa att sådana åtgärder vidtas angående hälsoskydd och sjukvård för sjömän ombord på fartyg som

(a) tillgodoser tillämpningen på sjömän av allmänna bestämmelser om hälsoskydd i arbetet och om sjukvård av betydelse för sjömansyrket samt av särskilda bestämmelser som särskilt angår skeppstjänsten;

(b) syftar till att tillhandahålla sjömän hälsoskydd och sjukvård som är så jämförbara som möjligt med det skydd och den vård som vanligen finns att tillgå för arbetstagare i land;

(c) tillförsäkrar sjömän rätt att, där så är möjligt, utan dröjsmål besöka läkare i de hamnar som fartyget anlöper;

(d) garanterar, att sjukvård och hälsoskydd i enlighet med nationell lag och praxis, tillhandahålls kostnadsfritt för sjömän medan de tjänstgör såsom mönstrade i sjömansrulla;

(e) inte är begränsade till behandling av sjuka eller skadade sjömän utan innefattar mått och steg av förebyggande karaktär, och som ägnar särskild uppmärksamhet åt utveckling av program för främjande av hälsan och utbildning i hälsofrågor, så att sjömännen själva skall kunna spela en aktiv roll för att minska frekvensen av ohälsa inom sin kår.

Artikel 5

1. Varje fartyg, på vilket denna konvention är tillämplig, skall medföra ett skeppsapotek.

2. Skeppsapotekets innehåll och medicinska utrustning som skall medföras ombord skall föreskrivas av den behöriga myndigheten, med beaktande av sådana faktorer som typ av fartyg, antalet personer ombord samt resornas natur, destination och varaktighet.

3. Vid antagande eller översyn av de nationella bestämmelserna om skeppsapotekets innehåll och den medicinska utrustning som skall medföras ombord skall den behöriga myndigheten beakta internationella rekommendationer på detta område, såsom den senaste upplagan av "International Medical Guide for Ships" och "List of Essential Drugs", vilka publiceras av Världshälsoorganisationen, liksom även framsteg inom den medicinska vetenskapen och godkända behandlingsmetoder.

Article 4

Tout Membre doit veiller à ce que soient adoptées des mesures assurant aux gens de mer à bord la protection de la santé et des soins médicaux. Ces mesures doivent:

a) assurer l'application aux gens de mer de toute disposition générale relative à la protection de la santé au travail et aux soins médicaux qui intéressent les gens de mer, ainsi que de toute disposition spéciale relative au travail à bord;

b) viser à assurer aux gens de mer une protection de la santé et des soins médicaux aussi comparables que possible à ceux dont bénéficient en général les travailleurs à terre;

c) garantir aux gens de mer le droit à des visites médicales sans délai dans les ports d'escale, lorsque cela est réalisable;

d) assurer que, conformément à la législation et à la pratique nationales, les soins médicaux et la protection de la santé des marins inscrits au rôle d'équipage leur sont fournis gratuitement;

e) ne pas se limiter au traitement des gens de mer malades ou blessés, mais comprendre également des mesures de caractère préventif et porter une attention particulière à l'élaboration de programmes de promotion de la santé et d'éducation sanitaire, afin que les gens de mer puissent eux-mêmes contribuer activement à réduire la fréquence des maladies pouvant les atteindre.

Article 5

1. Tout navire auquel s'applique la présente convention doit avoir une pharmacie de bord.

2. Le contenu de la pharmacie de bord et le matériel médical à conserver à bord doivent être prescrits par l'autorité compétente, en tenant compte de facteurs tels que le type de navire, le nombre de personnes à bord ainsi que la nature, la destination et la durée des voyages.

3. Pour adopter ou réviser les dispositions nationales concernant le contenu de la pharmacie de bord et le matériel médical à conserver à bord, l'autorité compétente doit tenir compte des recommandations internationales en la matière, telles que l'édition la plus récente du Guide médical international de bord et la Liste des médicaments essentiels, publiés par l'Organisation mondiale de la santé, ainsi que des progrès réalisés dans les connaissances médicales et les méthodes de traitement approuvées.

4. Skeppsapoteket och dess innehåll liksom den medicinska utrustning som medförs ombord skall underhållas på ett riktigt sätt och inspekteras med jämna mellanrum, ej överstigande 12 månader, av ansvariga personer som utsetts av den behöriga myndigheten och som skall se till att sista användningsdagen och lagringsförhållandena för alla läkemedel kontrolleras.

5. Den behöriga myndigheten skall säkerställa att innehållet i skeppsapoteket förtecknas och etiketteras med generiska namn utöver de fabrikatnamn som används samt med datum för sista förbrukningsdag och lagringsföreskrifter. Myndigheten skall även se till att innehållet i skeppsapoteket överensstämmer med den sjukvårdshandledning som används nationellt.

6. Den behöriga myndigheten skall säkerställa att, då en last som klassas som farlig inte har införts i den senaste upplagan av "Medical First Aid Guide for Use in Accidents Involving Dangerous Goods", som utges av Internationella sjöfartsorganisationen, den nödvändiga informationen om substansernas natur, de involverade riskerna, den nödvändiga personliga skyddsutrustningen, de aktuella behandlingsmetoderna och särskilda motmedlen görs tillgängliga för befälhavaren, sjömännen och andra intresserade personer. Sådana särskilda motmedel och sådan personlig skyddsutrustning skall finnas ombord närhelst farligt gods medförs.

7. I fall av trängande behov och när ett läkemedel, som föreskrivs för en sjöman av kvalificerad medicinsk personal, inte finns tillgängligt i skeppsapoteket, skall redaren vidta alla nödvändiga åtgärder för att erhålla detta läkemedel så snart som möjligt.

Artikel 6

1. Varje fartyg, på vilket denna konvention är tillämplig, skall åläggas att medföra en sjukvårdshandledning för fartyg, antagen av den behöriga myndigheten.

2. Sjukvårdshandledningen skall förklara hur innehållet i skeppsapoteket skall användas och vara utformat så, att den möjliggör för personer, som ej är läkare, att vårda sjuka eller skadade ombord både med och utan medicinsk rådgivning per radio eller satellit.

3. Vid antagande eller översyn av den handledning i skeppssjukvård som används nationellt

4. La pharmacie de bord et son contenu ainsi que le matériel médical à conserver à bord doivent être entretenus de façon adéquate et inspectés à des intervalles réguliers, ne dépassant pas douze mois, par des personnes responsables désignées par l'autorité compétente, qui veilleront au contrôle des dates de péremption et des conditions de conservation de tous les médicaments.

5. L'autorité compétente doit veiller à ce que le contenu de la pharmacie de bord fasse l'objet d'une liste et porte des étiquettes avec les noms génériques en plus des noms de marque, les dates de péremption et les conditions de conservation, et à ce qu'il corresponde au guide médical employé sur le plan national.

6. L'autorité compétente doit s'assurer que, lorsqu'une cargaison classée dangereuse ne figure pas dans l'édition la plus récente du Guide des soins médicaux d'urgence à donner en cas d'accidents dus à des marchandises dangereuses, publié par l'Organisation maritime internationale, le capitaine, les gens de mer et les autres personnes intéressées disposent de l'information nécessaire sur la nature des substances, les risques encourus, les équipements de protection individuelle nécessaires, les procédures médicales appropriées et les antidotes spécifiques. Les antidotes spécifiques et les équipements de protection individuelle doivent se trouver à bord lorsque des marchandises dangereuses sont transportées.

7. En cas d'urgence et lorsqu'un médicament que le personnel médical qualifié a prescrit pour un marin n'est pas disponible dans la pharmacie de bord, l'armateur doit prendre toutes les mesures nécessaires pour l'obtenir dès que possible.

Article 6

1. Tout navire auquel s'applique la présente convention doit être pourvu d'un guide médical de bord adopté par l'autorité compétente.

2. Le guide médical doit expliquer l'usage du contenu de la pharmacie de bord et être conçu de façon à permettre à des personnes autres que des médecins de donner des soins aux malades et aux blessés à bord, avec ou sans consultation médicale par radio ou par satellite.

3. Pour adopter ou réviser le guide médical de bord en usage dans le pays, l'autorité

nellt skall den behöriga myndigheten beakta internationella rekommendationer på detta område, innefattande den senaste upplagan av "International Medical Guide for Ships" och "Medical First Aid Guide for Use in Accidents involving Dangerous Goods".

Artikel 7

1. Den behöriga myndigheten skall genom ett i förväg anordnat system säkerställa att medicinsk rådgivning via radio eller satellit till fartyg till sjöss, inklusive specialistrådgivning, är tillgänglig dygnet runt.

2. Sådan medicinsk rådgivning, inklusive vidareändring av medicinska meddelanden via radio eller satellit mellan ett fartyg och de personer i land som ger råden, skall vara tillgänglig avgiftsfritt för alla fartyg, oavsett i vilket territorium de är registrerade,

3. För att de resurser som är tillgängliga för medicinsk rådgivning via radio eller satellit skall utnyttjas på bästa möjliga sätt skall

(a) alla fartyg, på vilka denna konvention är tillämplig och som är utrustade med radioanläggning, medföra en fullständig förteckning över radiostationer genom vilka medicinsk rådgivning kan erhållas;

(b) alla fartyg, på vilka denna konvention är tillämplig och som är utrustade med ett system för satellitkommunikation, medföra en fullständig förteckning över kuststationer genom vilka medicinsk rådgivning kan erhållas;

(c) förteckningarna hållas aktuella och under uppsikt av den för förbindelsetjänsten ansvariga personen ombord.

4. Sjömän ombord, som begär medicinsk rådgivning via radio eller satellit, skall instrueras i användandet av sjukvårdshandledningen för fartyg och det medicinska avsnittet i den senaste upplagan av International Code of Signals, internationella signalboken, som utges av Internationella sjöfartsorganisationen, så att det skall bli möjligt för dem att förstå vad för slags information den rådgivande läkaren behöver liksom även de mottagna råden.

5. Den behöriga myndigheten skall se till att läkare, som tillhandahåller medicinsk rådgivning i enlighet med denna artikel, erhåller lämplig utbildning och är medvetna om förhållandena på fartyg.

compétente doit tenir compte des recommandations internationales en la matière, y compris l'édition la plus récente du Guide médical international de bord et du Guide des soins médicaux d'urgence à donner en cas d'accidents dus à des marchandises dangereuses.

Article 7

1. L'autorité compétente doit assurer, au moyen d'arrangements préalables, que des consultations médicales par radio ou par satellite, y compris des conseils de spécialistes, soient possibles pour les navires en mer à toute heure du jour ou de la nuit.

2. Ces consultations médicales, y compris la transmission par radio ou par satellite de messages médicaux entre un navire et les personnes à terre donnant des conseils, doivent être assurées gratuitement à tous les navires, quel que soit le territoire dans lequel ils sont immatriculés.

3. Afin d'assurer un usage optimal des possibilités de consultations médicales par radio ou par satellite:

a) tous les navires auxquels s'applique la présente convention et qui sont équipés d'installations radio doivent avoir à bord une liste complète des stations de radio par l'intermédiaire desquelles des consultations médicales peuvent être obtenues;

b) tous les navires auxquels s'applique la présente convention et qui sont équipés d'un système de communication par satellite doivent avoir à bord une liste complète des stations côtières terriennes par l'intermédiaire desquelles des consultations médicales peuvent être obtenues;

c) ces listes doivent être tenues à jour et placées sous la garde de la personne responsable des communications à bord.

4. Les gens de mer à bord qui demandent des avis médicaux par radio ou par satellite doivent être préparés à l'utilisation du guide médical de bord et de la partie médicale de l'édition la plus récente du Code international des signaux, publié par l'Organisation maritime internationale, afin qu'ils puissent comprendre le type d'informations nécessaires au médecin consulté ainsi que les conseils qu'ils en reçoivent.

5. L'autorité compétente doit s'assurer que les médecins donnant des conseils médicaux dans le cadre du présent article reçoivent une formation appropriée et sont informés des conditions existant à bord des navires.

Artikel 8

1. Alla fartyg, på vilka denna konvention är tillämplig och som medför minst 100 sjömän och som vanligen är sysselsatta i internationella resor av mer än tre dygns varaktighet, skall som besättningsmedlem medföra en läkare, ansvarig för att tillhandahålla sjukvård.

2. Nationella lagar eller föreskrifter skall reglera vilka andra fartyg som skall medföra en läkare som besättningsmedlem, med beaktande av bland annat sådana faktorer som resans varaktighet, natur och förhållanden samt antalet sjömän ombord.

Artikel 9

1. Alla fartyg, på vilka denna konvention är tillämplig och som inte medför en läkare, skall som besättningsmedlemmar medföra en eller flera angivna personer med uppgift att som en del i deras reguljära tjänsteåligganden sköta sjukvård och förvalta läkemedel.

2. Personer med uppgift att sköta sjukvård ombord, vilka inte är läkare, skall med tillfredsställande resultat ha genomgått en av den behöriga myndigheten godkänd kurs med teoretisk och tillämpad utbildning i medicinska färdigheter. Denna kurs skall omfatta

(a) för fartyg med en bruttodräktighet understigande 1 600, vilka vanligen kan få kvalificerad sjukvård och medicinska resurser inom åtta timmar, grundläggande utbildning som kommer att möjliggöra för sådana personer att vidta omedelbara, effektiva åtgärder i händelse av olyckor eller sjukdomar som kan inträffa ombord på fartyg och att använda sig av medicinsk rådgivning via radio eller satellit;

(b) för alla andra fartyg, mer avancerad medicinsk utbildning, innefattande praktisk utbildning vid akutavdelningen på ett sjukhus där så är möjligt, och utbildning i livräddningstekniker såsom intravenös behandling, som kommer att möjliggöra för berörda personer att effektivt delta i samordnade planer för medicinsk assistans åt fartyg till sjöss och att ge de sjuka eller skadade en tillfredsställande standard på sjukvård under den tidrymd som de förväntas bli kvar ombord. Närhelst det är möjligt, skall denna utbildning ges under tillsyn av en läkare med ingående kunskap om och förståelse för de medicinska problem om oständigheter som hänför sig till sjömansyrket,

Article 8

1. Tout navire auquel s'applique la présente convention qui embarque cent marins ou davantage et effectue normalement des voyages internationaux de plus de trois jours doit avoir parmi les membres de l'équipage un médecin chargé des soins médicaux.

2. La législation nationale doit déterminer, compte tenu notamment de facteurs tels que la durée, la nature et les conditions de voyage et le nombre des marins, quels autres navires doivent avoir un médecin dans leur équipage.

Article 9

1. Tout navire auquel s'applique la présente convention et n'ayant pas de médecin à bord doit compter dans son équipage une ou plusieurs personnes désignées pour assurer, parmi leurs fonctions régulières, la charge des soins médicaux et de l'administration des médicaments.

2. Les personnes chargées d'assurer les soins médicaux à bord et qui ne sont pas médecins doivent avoir suivi avec succès des cours agréés par l'autorité compétente de formation théorique et pratique sur les soins médicaux. Ces cours doivent consister:

a) pour les navires d'une jauge brute inférieure à 1 600 tonnes pouvant d'ordinaire avoir accès dans les huit heures à des soins médicaux qualifiés et à des équipements médicaux, en une formation élémentaire qui permette aux personnes intéressées de prendre immédiatement des mesures efficaces en cas d'accidents ou de maladies susceptibles de survenir à bord et de faire bon usage de conseils médicaux par radio ou par satellite;

b) pour tous les autres navires, en une formation médicale d'un plus haut niveau, comprenant une formation pratique dans le service d'urgences ou d'accidents d'un hôpital lorsque cela est réalisable et une formation à des techniques de survie, telles que la thérapie intraveineuse; cette formation doit permettre aux personnes intéressées de participer effectivement à des programmes coordonnés d'assistance médicale aux navires en mer et d'assurer aux malades et aux blessés un niveau de soins médicaux satisfaisant au cours de la période pendant laquelle ils sont susceptibles de demeurer à bord. Lorsque cela est possible, cette formation doit être assurée sous le contrôle

inklusive expertkunskap om medicinska tjänster via radio- eller satellitkommunikation.

3. De kurser som avses i denna artikel skall grundas på innehållet i den senaste upplagan av "International Medical Guide for Ships", "Medical First Aid Guide for Use in Accidents involving Dangerous Goods", "Document for Guidance — An International Maritime Training Guide", utgiven av Internationella sjöfartsorganisationen, och det medicinska avsnittet av International Code of Signals, internationella signalboken, liksom liknande nationella handledningar,

4. Personer som avses i punkt 2 i denna artikel och sådana andra sjömän av vilka den behöriga myndigheten fordrar att de skall genomgå fortbildningskurser, med intervall av omkring fem år, för att möjliggöra för dem att upprätthålla och utöka sina kunskaper och färdigheter samt hålla sig i takt med ny utveckling.

5. Alla sjömän skall under sin utbildning i sjömansyrket erhålla instruktion om de omedelbara åtgärder som skall vidtas då de råkar på en olyckshändelse eller annan krissituation av medicinsk natur ombord.

6. Utöver den eller de personer som har till uppgift att sköta sjukvård ombord, skall en eller flera angivna besättningsmedlemmar erhålla grundläggande utbildning i sjukvård för att de skall bli i stånd att vidta omedelbara åtgärder i händelse av olyckor eller sjukdomar som kan inträffa ombord på fartyg.

Artikel 10

Alla fartyg, på vilka denna konvention är tillämplig, skall, där så kan ske, ge all möjlig medicinsk assistans åt andra fartyg som begär det.

Artikel 11

1. På varje fartyg med en bruttodräktighet om 500 eller mer, som medför minst 15 sjömän och sysselsätts i en resa av mer än tre dygns varaktighet, skall ett särskilt sjukförläggningsutrymme tillhandahållas. Den behöriga myndigheten får efterge krav i fråga om fartyg sysselsatta i kusttrafik.

2. På varje fartyg med en bruttodräktighet

d'un médecin possédant une connaissance et une compréhension approfondies des problèmes médicaux des gens de mer et de leur profession, y compris une connaissance spécialisée des services médicaux par radio ou par satellite.

3. Les cours mentionnés au présent article doivent être fondés sur le contenu de l'édition la plus récente du Guide médical international de bord, du Guide des soins médicaux d'urgence à donner en cas d'accidents dus à des marchandises dangereuses, du Document destiné à servir de guide — Guide international de formation maritime publié par l'Organisation maritime internationale, et de la partie médicale du Code international des signaux ainsi que des guides nationaux analogues.

4. Les personnes auxquelles il est fait référence au paragraphe 2 du présent article et tous les autres gens de mer désignés par l'autorité compétente doivent suivre des cours leur permettant d'entretenir et d'accroître leurs connaissances et leurs compétences et de se tenir au courant des nouveautés, approximativement tous les cinq ans.

5. Tous les gens de mer doivent recevoir durant leur formation professionnelle maritime une préparation portant sur les mesures à prendre immédiatement en cas d'accident ou autre urgence médicale survenant à bord,

6. En plus de la ou des personnes chargées des soins médicaux à bord, un ou plusieurs membres de l'équipage désignés doivent recevoir une formation élémentaire en soins médicaux, leur permettant de prendre immédiatement des mesures efficaces en cas d'accidents ou de maladies susceptibles de survenir à bord.

Article 10

Tout navire auquel s'applique la présente convention doit, lorsque cela est réalisable, fournir toute l'assistance médicale possible à d'autres navires qui peuvent la solliciter.

Article 11

1. Une infirmerie distincte doit être prévue à bord de tout navire, de 500 tonneaux ou plus de jauge brute, embarquant quinze marins ou plus et affecté à un voyage d'une durée de plus de trois jours. L'autorité compétente pourra accorder des dérogations à cette disposition en ce qui concerne les navires affectés à la navigation côtière.

2. Le présent article s'appliquera, dans la

mellan 200 och 500 samt på bogserfartyg skall denna artikel tillämpas där det är skäligt och utförbart.

3. Denna artikel är ej tillämplig på fartyg som huvudsakligen framdrivs med segel.

4. Sjukförlägningsutrymmet skall vara lämpligt beläget, så att det är lätt att nå och så att de intagna patienterna kan erhålla bekvämt logi och få vederbörlig tillsyn i alla väder.

5. Sjukförlägningsutrymmet skall vara utformat på sådant sätt att det underlättar konsultation och lämnande av första sjukhjälp.

6. Arrangemanget av ingången, vårdplatserna, belysningen, ventilationen, uppvärmningen och vattenförsörjningen skall vara utformat för att tillgodose de intagna patienternas bekvämlighet och underlätta behandlingen av dem.

7. Antalet erforderliga vårdplatser skall föreskrivas av den behöriga myndigheten.

8. Vattentoalettutrymmet skall tillhandahållas för att användas enbart av de i sjukförlägningsutrymmet intagna patienterna, antingen som en del av detta utrymme eller i dess omedelbara närhet.

9. Sjukförlägningsutrymmet skall inte användas för andra än sjukvårdsändamål.

Artikel 12

1. Ett standardiserat medicinskt rapportformulär för sjömän skall antas av den behöriga myndigheten som modell för att användas av skeppsläkare, befälhavare eller personer med uppgift att sköta sjukvård ombord och av sjukhus eller läkare i land.

2. Formuläret skall vara särskilt utformat för att underlätta utbyte av medicinsk och tillhörande information angående individuella sjömän mellan fartyget och land i fall av sjukdom eller skada.

3. De upplysningar som det medicinska rapportformuläret innehåller skall hållas konfidentiella och skall inte användas för något annat ändamål än att underlätta behandlingen av sjömän.

Artikel 13

1. Medlemsstater för vilka denna konvention är i kraft skall samarbeta med varandra för att främja hälsoskydd för sjömän och sjukvård åt dessa ombord på fartyg.

mesure où cela sera raisonnable et praticable, aux navires de 200 à 500 tonneaux de jauge brute et aux remorqueurs.

3. Le présent article ne s'applique pas aux navires dont la voile est le principal moyen de propulsion.

4. L'infirmerie doit être située de telle sorte que l'accès en soit aisé, que ses occupants soient confortablement logés et qu'ils puissent recevoir, par tous les temps, les soins nécessaires.

5. L'infirmerie doit être conçue de manière à faciliter les consultations et les soins d'urgence.

6. L'entrée, les couchettes, l'éclairage, la ventilation, le chauffage et l'installation d'eau doivent être aménagés de manière à assurer le confort et à faciliter le traitement des occupants.

7. Le nombre de couchettes à installer dans l'infirmerie doit être prescrit par l'autorité compétente.

8. Les occupants de l'infirmerie doivent disposer, pour leur usage exclusif, de waterclosets qui fassent partie de l'infirmerie elle-même ou soient situés à proximité immédiate de celle-ci.

9. L'utilisation de l'infirmerie à des fins autres que médicales doit être interdite.

Article 12

1. L'autorité compétente doit adopter un modèle de rapport médical pour les gens de mer à l'usage des médecins de bord, des capitaines ou des personnes chargées des soins médicaux à bord ainsi que des hôpitaux ou médecins à terre.

2. Le modèle de rapport doit être spécialement conçu pour faciliter l'échange d'informations médicales et d'informations connexes concernant les gens de mer entre le navire et la terre en cas de maladie ou d'accident.

3. Les informations contenues dans les rapports médicaux doivent rester confidentielles et ne doivent être utilisées que pour faciliter le traitement des gens de mer.

Article 13

1. Les Membres pour lesquels la convention est en vigueur doivent coopérer les uns avec les autres en vue de promouvoir la protection de la santé des gens de mer et les soins médicaux à bord des navires.

2. Sådant samarbete kan exempelvis omfatta följande ämnen:

(a) att utveckla och samordna sjöräddningsinsatser och arrangera omedelbar sjukhjälp och hämtning till sjöss åt allvarligt sjuka eller skadade ombord på ett fartyg genom sådana medel som system för periodisk rapportering av fartygs positioner, räddningscentraler och helikoptertjänst för nödsituationer, i överensstämmelse med bestämmelserna i internationella sjöräddningskonventionen 1979 samt "Merchant Ship Research and Rescue Manual" och IMO:s "Search and Rescue Manual", som framtagits av Internationella sjöfartsorganisationen;

(b) att på bästa sätt utnyttja fiskefartyg, som medför läkare, och stationera fartyg till sjöss som kan tillhandahålla sjukvårds- och räddningsresurser;

(c) att sammanställa och upprätthålla en internationell förteckning över läkare och sjukvårdsresurser tillgängliga runtom i världen för att tillhandahålla sjukvård åt sjömän i nödsituationer;

(d) att landsätta sjömän i en hamn för akutbehandling;

(e) att sända hem sjömän, som tagits in på sjukhus utomlands, så snart det kan ske, i enlighet med den medicinska rådgivningen från de läkare som ansvarar för fallet, vilken beaktar sjömannens önskemål och behov;

(f) att ordna med personlig assistans åt sjömän under hemtransporten, i enlighet med den medicinska rådgivningen från de läkare som ansvarar för fallet, med beaktande av sjömannens önskemål och behov;

(g) att sträva efter att upprätta hälsocentraler för sjömän för att

(i) bedriva forskning om sjömanns hälsostatus, läkarbehandling och förebyggande hälsovård åt sjömän;

(ii) utbilda sjukvårds- och friskvårdspersonal i ämnet sjöfartsmedicin;

(h) att insamla och utvärdera statistik angående arbetsolyckor, arbetssjukdomar och dödsolyckor bland sjöfolk och att integrera och harmonisera den med eventuella existerande nationella system för statistik om arbetsolyckor, arbetssjukdomar och dödsolyckor, som täcker andra kategorier av arbetstagare;

2. Cette coopération pourrait viser à:

a) développer et coordonner les efforts de recherche et de sauvetage et organiser une aide et une évacuation médicales rapides en mer, en cas de maladie ou d'accident grave à bord d'un navire, grâce notamment à des systèmes de signalement périodique de position des navires, à des centres de coordination des opérations de sauvetage et à des services d'urgence par hélicoptère, conformément aux dispositions de la Convention internationale de 1979 sur la recherche et le sauvetage maritimes, ainsi qu'au Manuel de recherche et de sauvetage à l'usage des navires de commerce et au Manuel de recherche et de sauvetage de l'OMI, élaborés par l'Organisation maritime internationale;

b) utiliser de façon optimale les navires de pêche disposant d'un médecin et les navires stationnés en mer pouvant fournir des services hospitaliers et des moyens de sauvetage;

c) élaborer et tenir à jour une liste internationale de médecins et d'établissements médicaux disponibles à travers le monde pour assurer des soins médicaux d'urgence aux gens de mer;

d) débarquer les gens de mer dans un port en vue d'un traitement d'urgence;

e) rapatrier les gens de mer hospitalisés à l'étranger dès que cela est réalisable, conformément à l'avis médical des médecins traitant le cas tenant compte des souhaits et des besoins du marin;

f) prendre des dispositions visant à apporter une assistance personnelle aux gens de mer pendant leur rapatriement, conformément à l'avis médical des médecins traitant le cas tenant compte des souhaits et des besoins du marin;

g) s'efforcer d'établir des centres sanitaires pour les gens de mer, qui seraient chargés de:

i) mener des recherches sur la santé, le traitement médical et les soins de santé préventifs des gens de mer;

ii) former à la médecine maritime le personnel médical et le personnel de santé;

h) recueillir et évaluer des statistiques relatives aux accidents du travailleurs, aux maladies professionnelles et aux décès des gens de mer et les intégrer dans le système national de statistiques sur les accidents du travail, les maladies professionnelles et les décès couvrant d'autres catégories de travailleurs, en les harmonisant avec ce système;

(i) att organisera internationella utbyten av teknisk information, utbildningsmaterial och utbildningspersonal såväl som internationella utbildningskurser, seminarier och arbetsgrupper;

(j) att ge alla sjömän särskild vårdande och förebyggande hälso- och medicinsk service i hamn eller att göra allmän hälso-, medicinsk och rehabiliteringsservice tillgänglig för dem;

(k) att ombesörja hemsändning av liket eller askan efter avlidna sjömän så snart som möjligt, i enlighet med de närmaste anhörigas önskemål.

3. Internationellt samarbete på området hälso- och sjukvård för sjömän skall grundas på bilaterala eller multilaterala överenskommelser eller överläggningar mellan medlemsstater.

Artikel 14

De officiella ratifikationerna av denna konvention skall sändas till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering.

Artikel 15

1. Denna konvention skall vara bindande endast för de medlemsstater av Internationella arbetsorganisationen vars ratifikationer har registrerats hos generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter den dag då ratifikationer från två medlemsstater har registrerats hos generaldirektören.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlemsstat tolv månader efter den dag då dess ratifikation har registrerats.

Artikel 16

1. En medlemsstat som har ratificerat denna konvention kan säga upp den sedan tio år förflutit från den dag då konventionen först träder i kraft genom en skrivelse som sänds till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Sådan uppsägning skall inte träda i kraft förrän ett år efter den dag då den har registrerats.

2. Varje medlemsstat som har ratificerat denna konvention och som inte, inom det år som följer på utgången av den i föregående punkt nämnda tioårsperioden, utnyttjar sin rätt till uppsägning enligt denna artikel, är bunden

i) organiser des échanges internationaux d'informations techniques et de matériel pédagogique et de personnel enseignant ainsi que des cours de formation, des séminaires et des groupes de travail internationaux;

j) assurer à tous les gens de mer des services de santé et des services médicaux, curatifs et préventifs, qui leur soient spécialement destinés dans les ports ou mettre à leur disposition des services généraux médicaux de santé et de rééducation;

k) prendre les dispositions en vue de rapatrier, dès que cela est possible, le corps ou les cendres des gens de mer décédés, conformément aux souhaits de leurs parents les plus proches.

3. La coopération internationale, dans le domaine de la protection de la santé et des soins médicaux des gens de mer, doit se fonder sur des accords bilatéraux ou multilatéraux ou des consultations entre Membres.

Article 14

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 15

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que la ratification de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 16

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la d'un en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par

för ytterligare en tioårsperiod och kan därefter på de i denna artikel föreskrivna villkoren säga upp denna konvention vid utgången av varje tioårsperiod.

Artikel 17

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta alla medlemsstater av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar som generaldirektören har tagit emot från organisationens medlemmar.

2. När generaldirektören underrättar organisationens medlemsstater om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen som han har tagit emot, skall han fästa medlemsstaternas uppmärksamhet på den dag då konventionen träder i kraft.

Artikel 18

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering enligt artikel 102 i För-
enta Nationernas stadgar, lämna Förenta Nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om samtliga ratifikationer och uppsägningar som har registrerats hos honom enligt bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 19

Vid de tidpunkter då Internationella arbetsbyråns styrelse finner det nödvändigt, skall den avlämna rapport till den allmänna konferensen om denna konventions tillämpning och undersöka om det finns anledning att föra upp frågan om översyn av konventionen, helt eller delvis, på konferensens dagordning.

Artikel 20

1. Om konferensen antar en ny konvention varigenom denna konvention helt eller delvis revideras och den nya konventionen inte föreskriver annat, skall

(a) en medlemsstats ratificering av den nya reviderade konventionen i sig medföra omedelbar uppsägning av denna konvention, oaktat bestämmelserna i artikel 16 ovan, under förutsättning att den nya reviderade konventionen har trätt i kraft;

(b) från den dag då den nya reviderade konventionen träder i kraft, denna konvention

le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 17

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 18

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 19

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 20

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 16 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la

upphöra att vara öppen för ratificering av medlemsstaterna.

2. Denna konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemsstater som har ratificerat den men inte har ratificerat den reviderade konventionen.

Artikel 21

De engelska och franska versionerna av denna konventionstext har samma giltighet.

présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 21

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

